

čtvrtletník ledňáčka „jendy a ferdy“ aneb perličky z naší školičky

Mateřská škola Hýskov

4/2025

Úvodní slovo – aneb co všechno stihne jeden čtvrtletník

Vážení a milí,
pokud si myslíte, že ve školce je klid... tak jste tu zřejmě dlouho nebyli. My jsme za poslední týdny stihli víc než někteří dobrodruzi za celý rok! Stačili jsme potkat policisty, jezečka, dýně, strašidla, mimozemšťany, herce i opravdové školáky. A to všechno ještě před obědem! Tak se pohodlně usadte, ruce na klín, oči na Hýskováček - a můžete zase jednou nahlédnout do našeho malého, divokého a kouzelného světa.

Policie v MŠ – den, kdy se z dětí stali malí policisté

Když k nám před školku dorazilo policejní auto s blikajícími majáky, útěk nehrozil - jen nadšené pobíhání a zvědavost. Děti se shromáždily okolo policistů, kteří jim trpělivě vysvětlovali, co všechno jejich práce obnáší. A že toho není málo!

Každý si mohl sednout do skutečného policejního auta, vyzkoušet si, jak zní siréna, nahlédnout do kufru s výbavou, a dokonce si prohlédnout i služební motocykl. Velkým zážitkem byly také vesty, vysílačky a makety ochranné výbavy. Policisté dětem ukazovali, jak se chrání, jak pomáhají lidem v nesnázích a proč je důležité dodržovat dopravní pravidla.

Dětské oči zářily. Někteří se hned prohlašovali za „budoucí policisty“, jiní se zajímali o to, jak chytrí musí být policejní psi a jak fungují majáky, které se později rozezněly celou vesnicí. Byl to den plný objevů, legrace, ale hlavně respektu. Děkujeme panu Potůčkovi a jeho kolegům za jejich čas i trpělivost!

Stezka „Po stopách ježečka Ondráška“ – dobrodružství v zahradě i lese

Náš malý kamarád ježeček Ondrášek nám zanechal stopy a děti se je vydaly hledat. Ať už v MŠ U Statku, kde byla připravena bohatá stezka přímo na zahrádce, nebo v MŠ Družstevní, kde jsme vyrazili až k řece a do okolních lesů.

Na jednotlivých stanovištích děti plnily úkoly: hledaly schované obrázky, poznávaly přírodu, zkoušely svou obratnost, přemýšlely nad hádankami a pečlivě sbíraly indicie. Každý malý objev dodával odvahu pokračovat dál. V lese jsme viděli spadané větve, měkký mech, kaštiny i různé stopy zvířat. A děti s překvapením zjišťovaly, jaký život se v lese skrývá.

Na konci čekala sladká odměna. Ale největší radost měla většina dětí z toho, že se jim společně podařilo Ondráškovu stezku dokončit. Domů si odnášely nadšení, červené tváře a spoustu povídání pro rodiče.

Soutěž „O nejtrvanlivější strašidýlko“ – školka plná nápadů a přírodnin

Do školky se během pár dní nastěhovalo snad celé strašidelné městečko! Děti společně s rodiči poctivě tvořily strašidýlko do soutěže O nejtrvanlivější strašidýlko a fantazii se opravdu meze nekladly. Objevili se skřítky z listů, duchové z šišek, dýňové panáčky, pavouci z klacíků i různá stvoření, která by si klidně zasloužila vlastní pohádku.

Všechna dílka jsme si vystavili po celé školce – uvnitř i venku, takže to chvílemi vypadalo, že se školka proměnila na kouzelný les. A protože každé strašidýlko bylo originální a vyrobené s láskou, všichni malí tvůrci byli odměněni.

Výstavka byla krásná a děti hrdé. A že některá strašidla vydržela i podzimní vítr? To už je jen důkaz toho, že máme v Hýskově opravdu šikovné ručičky!

Dýňová farma Bykoš – dýně, povoz a polévka, která zmizela rychleji než svačina

Podzimní výlet na Dýňovou farmu Bykoš byl jako vystřižený z obrázkové knížky. Už cesta autobusem byla dobrodružstvím — děti se těšily, vyhlížely louky, zvířata a hlavně dýně. A že jich tam bylo!

Farmáři nás přivítali s úsměvem a hned nás posadili do kravského povozu, který nás s mírným houpáním a drncáním provedl celou farmou. Během vyprávění jsme se dozvěděli, jak dýně rostou, jaké druhy se pěstují a k čemu všemu se dají použít. Děti nadšeně zkoušely tipovat, která je největší, nejkulatější nebo nejveselejší.

Sluníčko svítilo jak o prázdninách, listí vonělo a dětí bylo všude jako dýňových semínek v misce. A pomalu se plnily i misky vynikající dýňovou polévkou, ne jedno dítě si běželo i pro přídavek.

Každý návštěvník si nakonec vybral svou dýni. Někdo chtěl největší, jiný nejšišatější, další takovou, která má nejvíce barviček. A všechny se houpaly autobusem zpět do školky, jako kdyby se vezly taky.

Dravci v MŠ – návštěva s křídly, drápy i humorem

Do školky dorazil host, který přivezl víc než jen dobrou náladu. Přivezl dravce a další opeřence, kteří se okamžitě stali hvězdami dne. Děti pod vedením pana sokolníka poznaly orla, poštolku, několik zpěvných ptáčků, a dokonce i papouška aru, který měl velmi speciální smysl pro humor. Jelikož prý nemá rád čepice, rozhodl se všem dětem postupně je sundat zobákem. Smích bylo tolik, že by se jeden bál, že se orel začne smát taky.

Děti si mohly ptáky pohladit, podržet na rukavici, a dokonce i nakrmit, což byl pro mnohé úplně nový zážitek. Vidět dravce takhle zblízka? To je něco, co se nepoštěstí každý den.

Celé dopoledne bylo plné překvapení, letů, brebentění papouška a dětského nadšení. A když se děti loučily, bylo jasné, že tohle je návštěva, na kterou se jen tak nezapomíná.

Návštěva předškoláků v ZŠ – „Jé, tam jsou opravdové lavice!“

Předškoláci se vydali na návštěvu do první třídy, aby se podívali, co je čeká příští rok. Když vstoupili dovnitř, první reakce byla jasná: „Tady je to obrovský!“

A pak přišlo další překvapení – lavice, tabule, učebnice, ba dokonce žáci, kteří uměli číst. Děti na ně koukaly trochu jako na celebrity. Školáci jim ukázali, jaké mají učebnice, jak řeší úkoly, kde sedí a co všechno už umí. Společně si zahráli několik her a hádanek.

Předškoláci byli odvážní, odpovídali, hlásili se a občas mluvili tak nahlas, že to slyšela i paní uklízečka na chodbě.

Na konci si děti vyměnily drobné dárečky a spokojeně se vracely zpět do školky s tím, že: „Škola bude dobrá!“

(Minimálně první týden určitě.) Děkuje paní ředitelce Lence Štětkové za pozvání, paní učitelce prvňáčků Denise Sýkorové za nápaditý program pro předškoláky a celému kolektivu ZŠ za milé přijetí. Návštěvu jsme stihli ještě v říjnu, než se školáci přestěhovali do nově postavené školy. Naše skvělá spolupráce se školou bude pokračovat již počátkem nového kalendářního roku. Obdrželi jsme další pozvání. Už se moc těšíme, až do ní nahlédneme.

Děti plnily úkoly, sbíraly body, zpívaly, házely, hledaly a běhaly. Jeden malý odvážlivec dokonce prohlásil: „Já se nebojím ničeho!“ O tři minuty později ho vyděsil vlastní stín.

Obrovskou pochvalu si zaslouží strašidelný sklep v MŠ Družstevní. Atmosféra tam byla jako z filmu — tma, světýlka, pavouci, duchové i jiné kreatury. Děti se bály tak akorát – trochu, ale hrdinsky. (Pokud se tam tedy vůbec odvážily vkročit.)

Na konci na každého čekala odměna a samozřejmě opékání špekáčků. Děkuje obecnímu úřadu, ze kterého se v tento den stal hřbitov, za zapojení se do naší akce.

Největší dík patří panu Mileroví, který nám již tradičně poskytl zázemí v cíli včetně špekáčků. Ještě bychom chtěli poděkovat všem strašidlům, která si udělala čas a zorganizovala a zajistila tuto akci. Nesmíme zapomenout na jedno „NE STRAŠIDLO“, které se vyskytlo v cíli a pomohlo dvěma mrtvým nevěstám, které nestíhaly nápor účastníků stezky. Děkuje, Markétka Neumannová.

Halloweenská stezka – strašidla všude, kam se podíváš, a burty jako odměna za hrdinství

Halloweenská stezka byla jako malá večerní expedice. Vedla od MŠ U Statku, přes Sokolovnu, dolů k MŠ Družstevní, kolem obecního úřadu a až za most k ovečkám. Po cestě číhala strašidla všech velikostí a druhů. Některá se usmívala, některá děsila... ale všechna si užívala, že mohou děti pro jednou strašit legálně.

Strašidelný ples – strašidla, kouzelníci a smršť dobré nálady

Ve všech třídách to v dušičkovém čase znělo smíchem, hudbou a sem tam i strašidelným zavýtím. Není divu — konal se totiž tradiční Strašidelný ples, na který se děti připravovaly s takovou pečlivostí, že by jim to mohl závidět kdejaký filmový maskér.

Po školce se procházeli malí upírci, kostlivci, čarodějnice, ale i několik superhrdinů, kteří si zřejmě spletli akci, ale nakonec statečně pomáhali s tancem a veškerou zábavou. K vidění byl i jeden opravdu přesvědčivý duch — poznali jsme ho podle toho, že se vznášel (nebo jen rychle běhal, těžko říct).

V každé třídě děti čekal jiný, ale vždy velice pestrý program: někde děti plnily kouzelnické úkoly, jinde soutěžily v tanci, promenádovaly se po molu nebo zdolávaly strašidelné překážkové dráhy, kde bylo úkolem přeskakovat pavučiny i kličkovat mezi dýněmi. Když se děti rozesmály, třásla se nejen okna, ale i kouzelnické klobouky samotných učitelek — a jeden se dokonce skutálel až pod stůl.

A jak to na správném plese bývá, nechyběly ani dobroty. Velký DÍK patří rodičům, kteří připravili nápadité, vtipné i „strašidelně“ vypadající dobroty. Rodiče se opět překonali — některé pamlsky vypadaly tak realisticky, že se děti raději ptaly: „A můžu to opravdu sníst?“

Děkujeme všem, kdo pomohli vytvořit atmosféru, kde se nemusí bát ani strašidla. Těšíme se na další společně prožitou strašidelnou zábavu!

Spolupráce s mysliveckým spolkem

Naše mateřská škola už dlouhá léta spolupracuje s místním mysliveckým spolkem, který nás pravidelně podporuje – pořádá pro děti besedy, dodává chvojí do školky a neváhá přispět i různými sponzorskými dary. A tak se vždy slušně zeptáme: „Co jsme dlužni, pání myslivci?“

A oni s úsměvem odpoví: „Ale nic, to nestojí za řeč.“

Letos to však dopadlo trochu jinak. Několik dní před plesem za námi kluci přišli s překvapivou otázkou:

„Co kdyby nám holky zatančily na Hubertské zábavě?“

A tak bylo rozhodnuto. Naše šikovné holky oprášily část vystoupení ze školkového plesu, doplnily ho tancem na písničku Šly panenky silnicí a nechyběl ani legendární úryvek ze Slavností sněženek – „se šípkovou, se zelím!“

Na Hubertské zábavě vystoupily holky s takovou chutí a radostí, že si vysloužily nejen bouřlivý potlesk, ale dokonce i přídavek. Bylo vidět, že jejich vystoupení udělalo myslivcům velkou radost — a naše děvčata si celou akci náramně užila.

Děkujeme vám, pání myslivci, za dlouhodobou podporu, laskavý přístup a letošní krásnou výzvu. Jsme rádi, že spolupráce mezi školkou a mysliveckým spolkem má tak přátelský a srdečný charakter.

Holky byly skvělé — a už teď se těšíme, co spolu vymyslíme příště!

Divadlo „Plecha a Neplecha v lese“ – pořádný smíchový maraton

Do sportovní haly jsme se přesunuli za kulturou — tedy za příběhem dvou vtipálků jménem Plecha a Neplecha. Jejich dobrodružství v lese rozesmálo děti do té míry, že někteří zapomněli i mrkat.

Byly tam písničky, legrační scénky, tleskání, vyprávění, a hlavně interakce s publikem. Děti se zapojovaly jako o závod — křičely rady, odpovídaly, mávaly a pomáhaly hrdinům.

Když představení skončilo, děti odcházely s úsměvem od ucha k uchu, a ještě dlouho si o představení s nadšením vyprávěly.

Scénické kino – mimozemšťané přijeli do školky (a nebyli vůbec děsiví)

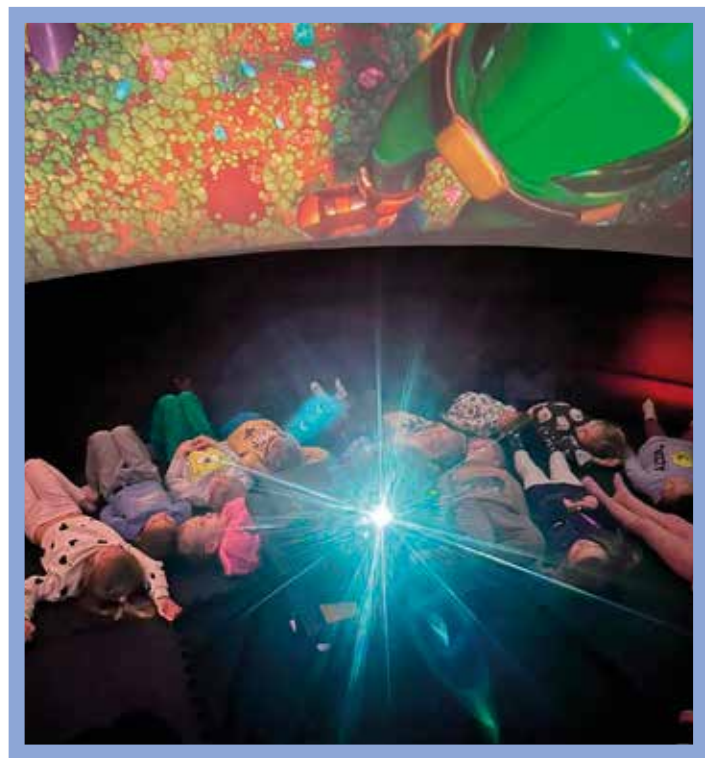
Jednoho dne se ve školce objevila obří nafukovací kopule. Vypadala, jako by přiletěla rovnou z Marsu. Děti byly nadšené – a některé se raději ptaly, jestli uvnitř nejsou opravdoví mimozemšťané.

A pak zjistily, že se vlastně ani nemýlí.

V kopuli začal program plný světla, zvuků, vesmírných efektů a příběhů. Děti poznávaly hvězdy, planety a mimozemské civilizace. Některé ležely na zemi, jiné seděly a všechny měly oči tak kulaté, jako kdyby právě objevily UFO. A taky že jo!

Nešlo jen o pasivní sledování – děti byly zapojené do programu, odpovídaly, hádaly, tleskaly. Když kopule „vydechla“ a světlo proniklo dovnitř, v očích dětí bylo jasné: tohle byl zážitek, který se jen tak neopakuje.

A jedna poznámka pozorovatele na závěr? „Až budu velký, budu astronaut. Nebo mimozemšťan.“

Vánoční trhy 29. 11. – když děti rozzáří náměstí víc než stromeček

I letos se vánoční trhy ve spolupráci s OÚ proměnily v jedno velké kouzelné představení. A kdo byl hlavní hvězdou večera? Naše děti! Připravily si vystoupení plné koled, tance, zpěvu a roztomilých momentů, pod kterými by roztály i ledové královny.

Před tolika diváky by se nejeden dospělý klepal jak vánoční rolnička – ale děti? Ty to zvládly jako profíci. Stály na pódiu statečně, hrdě a s takovým nadšením, že i publikum začalo rytmicky podupávat, usmívat se a sem tam si potají setřelo slzu dojetí.

Po vystoupení na všechny čekal náš vánoční jarmark, kde byly k vidění (a zakoupení) nejkrásnější výrobky od dětí. Vánoční ozdoby, svíčky, andílci, sněhuláci. Ale jedno měly všechny výrobky společné – byly vytvořené s nadšením, trpělivostí a vánoční radostí. Však o ně byl velký zájem, vypadalo to, že prodáme i ubrus, co byl pod výrobky. Děkuje se za váš zájem a podporu, HÝSKOVÁCI.

A kdybychom měli vybrat nejkrásnější ozdobu celých trhů? Byla to dětská odvaha a úsměv, který rozzářil celou hýskovskou náves.

Mikuláš v MŠ – trochu andělů, trochu čertů a hodně dobrot

Den 5. prosince se ve školce ozvalo cinkání řetězu a jemné šustění andělských křídel. Ano, přišla trojice, na kterou se těší každé dítě – Mikuláš, anděl a čert. Tedy... většina dětí se těší. Některé se najednou potřebovaly schovat za paní učitelku, kamaráda, židličku nebo třeba za závěs. Ale Mikuláš má trpělivost z nebes, takže nakonec statečně předstoupili všichni, i ti, kteří měli trochu špatné svědomí.

Děti přednesly básničky a písničky, některé dokonce s takovým nasazením, že i čert přestal chrastit řetězem a poslouchal. Mikuláš pochválil každého, anděl rozdával úsměvy... a čert se jen občas pozeptal: „Byl jsi hodný?“

Ale velmi potichu – aby nikoho nevyděsil moc.

A jak to dopadlo? Stejně jako každý rok: všichni dostali balíčky. Některé děti si je hrdě nesly, jiné si je cestou kontrolovaly jako malí účetní a jeden malý špunt prohlásil: „Já jsem věděl, že čert jen straší!“

A měl pravdu. U nás se totiž Mikuláš slaví hlavně s úsměvem.

Děti pokračují v programu EduSmile

I letos se děti z naší mateřské školy MŠ Ledňáček Hýskov zapojily do programu EduSmile, který propojuje zábavu se zdravím a prevencí. Program neznamena nudné přednášky — naopak děti se učí hravou formou, prostřednictvím her, praktických ukázek a interaktivních aktivit.

Děti reagovaly velmi pozitivně — s nadšením se účastnily her, kladly otázky, učily se novým dovednostem a odnášely si poznatky, které mohou uplatnit i doma. Myslíme, že právě spojení péče o zdraví a radosti ze hry je pro ně to pravé.

Programy jako EduSmile pomáhají dětem osvojit si zásady zdravého životního stylu ještě před vstupem do školy — správná péče o zuby, hygiena, zdravá strava, pohyb a pohled na zdraví jako něco přirozeného. To vše může z dlouhodobého hlediska ovlivnit jejich zdraví a pohodu.

Navíc se tak naplňuje náš cíl v MŠ Ledňáček — vytvořit prostředí, kde se děti cítí dobře, kde se učí, ale i baví, a kde kromě her a kamarádů přirozeně poznávají, co je pro ně dobré.

Rádi bychom také vyslovili velké poděkování paní Beátě Gála, která pro všechny naše děti připravila milý dáreček v podobě zubní pasty pro každého malého účastníka. Děti měly z dárečku obrovskou radost a věříme, že jim pomůže v tom, aby si nově získané znalosti o péči o zoubky opravdu odnášely i domů.

Společné vaření nápadů – děti sestavují prosincový jídelníček

V naší školní jídelně se během prosince děje něco opravdu výjimečného – jídelníček si tentokrát sestavily samy děti z MŠ Ledňáček i žáci naší ZŠ. A že se do toho pustily s nadšením! Společně tak vznikl prosincový jídelníček podle dětských přání, který je plný oblíbených klasických dobrot i pár překvapení.

Co si děti nejčastěji vybraly?

- Krupicová kaše – pro mnohé srdcovka, která voní dětstvím.
- Rajska omáčka s knedlíkem – stálice, která nikdy nezklame.
- Buchtičky s krémem – sladký vrchol týdne, na který se děti těší už od pondělí.
- Fish and chips – trochu „cestování po světě“ v naší školní jídelně.

- Řízek s bramborovou kaší – dětská klasika, která získala nejvíce hlasů.
- Pizza se šunkou – nejoblíbenější přání starších žáků ze základní školy.

Společné sestavování jídelníčku přineslo nejen radost, ale i pocit zodpovědnosti a zapojení. Děti si uvědomily, že jídlo nepadá „z nebe“, ale stojí za ním plánování, spolupráce a práce našich kuchařek.

Paní kuchařky jejich zapojení velmi ocenily – a s úsměvem dodaly, že „když si děti vyberou, snědí pak úplně všechno“.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se do sestavování jídelníčku zapojili, a především našim kuchařkám, které i tentokrát s úsměvem zvládly dětská přání proměnit v chutnou realitu. A kdo ví – možná se z této tradice stane pravidelný zvyk, který naši jídelnu ještě více propojí s dětmi i školou.

Co ještě přinesl nebo přinese prosinec?

Více už jsme do uzávěrky čtvrtletníku nestihli sepsat. Na co se tedy můžete těšit příště? Na podrobný popis z vánočního setkání spojeného s vystoupením dětí nazvaného „Jak se v Ledňáčkově vaří Vánoce“, ze společného vánočního tvoření rodičů a dětí s paní Lorkovou, výletu do vánoční Čechovy stodoly, pyžamové párty, vánočního tanečního vystoupení „Čas dětství“ a z celého období adventu zakončeného vánoční nadílkou. A když období adventu, je tu vánoční výzdoba, na kterou si obzvláště potrpíme. Spousta světýlek a vůně jehličí. Děkuje panu Zelenkovi za vánoční chvojí a stromky.

Poděkování – pozvánka – důležitá data

Než s Ferdou zamáváme z poslední stránky Hýskováčku, chtěli bychom všichni společně poslat jedno velké DĚKUJEME.

Perličky z naší školičky:

Matyáš na paní ředitelku: „Péto, já tě miluju a láskuju.“

Paní učitelka dělá dětem do portfolia obtisky nohy a následně je umývá v lavoru. V tom Eliík pronese: „Tak a teď masáž!“

Sabinka: „Paní učitelko, Matyášovi SPADNE zub.“

Karel si kreslí, pokreslený papír zabalí a s důležitostí pronese: „Toto je dopis OD Jižní Korey. Je tam napsáno, že do Jižní Korey padají meteority.“

Karel si sedne naproti paní asistentce řekne:

„Éďo, zapni si mě jako rádio a já ti povím zprávy.“

Paní asistentka učiní, jak si Karel přeje, a náš zpravodaj spustí:

„Ve zprávách říkali, že museli zdrazit pastelky a LEGO už není tak populární.“

„Na dálnici P6 byla nehoda, ale všichni přežili.“

„Dle průzkumů má vanilková zmrzlina víc cukru, než bych čekal, ale já vím, že voda je zdravější“

Karel: „Zavolejte mojí mámě, ať spěchá, protože já se asi poblej...“

Paní učitelka: „To nééé, Kájo.“

Karel: „Ty nevidíš, jak škytám.“

Paní učitelka: „Sébo, jaká byla svatba rodičů?“

Sebastian: „Výborná, tančili jsme, taky byl VÝBORNÝ DORT, ale já jsem ho neměl, protože jsem neměl HLAD.“

Karel před výletem: „Já se tak strašně těším, že nemůžu ani uklízet.“

Rozárka: „V jablíčkách je vitamín O.“

Jára: „Podzim poznáme podle toho, že kočky jí hranolky.“

Paní učitelka Anička: „Já mám dneska 8 dětí a 4 rybičky.“

Nikoletka u oběda, ke kterému jsou nudle s mákem: „Hele, todle podávejte furt.“

Předškolačka z Ledňáčků: „Já, když nemůžu usnout, tak si čtu matematický tabulky. A to je taková nuda, že usnu hned.“

Nikoletka na paní asistentku: „Ivetko, já tě mám ráda.“

Barča: „A já bych ti dala 2 koruny, jak tě mám ráda.“

Karel: „Včera jsem dělal mamince masáž.“

Anika: „Kájo, nekecej, ty to fakt umíš, joook?“

Daník se před odpoledním kroužkem ptá:

„Už pro nás přijde paní KROUŽKOVÁ?“

Paní učitelka z Rybek se na Strašidelný ples převlékne do kostýmu jeptišky s velkým křížem na krku. Vejde do třídy Berušek a Anička nadšená zvolá: „Jéééé, MIKULÁŠ!“

Karel se přitulí k paní asistentce Editce a mazlivě řekne: „Editko, TY JSI ANDĚL.“

Paní učitelka ukazuje dětem při výrobě muchomůrek, čím budou nanášet bílou temperu (uchošťour).

Martínek: „To znám, to je štětka do ucha.“

V ranním kruhu téma: kde kdo bydlí, slovo má Bertík: „Editka bydlí v Asii nebo Americe.“

Kryštof vypráví doma (celý týden mají službu): „My jsme s Marečkem tento týden takový sluhové.“

Paní učitelka se ptá dětí, k čemu se používá lucerna.

Jára: „No, to aby DOLNÍCI měli si čím posvítit, když jsou pod zemí.“

Paní učitelka říká Martinovi: „Takže ty ses s ním podělil? Jako ten svatý Martin?“

Martínek: „Ano, já jsem se dneska PODĚLAL.“

Patří našim rodičům, všem příznivcům a především našemu zřizovateli – Obecnímu úřadu Hýskov – za spolehlivou, vstřícnou a opravdu skvělou spolupráci.

Velké díky letí také paní starostce Veronice Davidové a panu místostarostovi Janu Blahovcovi. A nesmíme zapomenout na jednoho obzvláště milého pomocníka z obecního úřadu – Vaška Šichu. Kdykoli si ve školce nějaké zařízení postaví hlavu, Vašek přijde, podívá se, zakouzlí... a vše opět funguje. A ještě se u toho směje – tomu říkáme opravář s velkým O!

Bez vás všech by se nám tady žilo o pořádný kus méně pohodlně. Děkujeme, že jste s námi.

A teď už k tomu nejdůležitějšímu: V tomto školním roce jsou termíny zápisů do MŠ i ZŠ posunuty, a tak vás chceme pozvat s dostatečným předstihem.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
středa 18. 3. 2026 15:00–17:00

ZÁPIS NOVÝCH DĚTÍ

úterý 24. 3. 2026

Už nyní se celý náš kolektiv těší na nové školáčky.

Přání do roku 2026 – ať je veselejší než všechny naše strašidla dohromady

Závěrem vám za všechny LEDŇÁČKOVY přejeme Vánoce plné klidu, cukroví, světýlek a hlavně smíchu. Žádná strašidla, žádný shon — jen pohoda, teplo a být spolu. Budete na mít dost času. Letošní vánoční prázdniny budou pěkně dlouhé, a to od 20. 12. 2025 do 4. 1. 2026. V tomto období bude i naše školka uzavřena.

A do roku 2026 přejeme hodně zdraví, radosti a zážitků tak krásných, že by se o nich dal napsat další Hýskováček.

JENDA a FERDA

a všichni

LEDŇÁČKOVI

www.mslednacekhyskov.cz